

Evropa bezpečná!

V květnu budeme spolurozhodovat o složení EP. Kandidáti KSČM budou především hájit zájmy našich občanů i ČR. Každý z nich má šanci uspět v této politické soutěži, ať už je na prvním či x-tém místě. Tento zápas vyhrává kvalitní program a maximální pracovitost. Sudími v tomto zápase budou občané našich obcí a měst. Nikdo není bez šance, věřme, že naši kandidáti zúročí svou práci z předchozího období. Lidé čekají jasné a srozumitelné názory. EU musí být bezpečná, tolerantní i spravedlivá ke všem členským státům. Není jen pro elity, musí být respektujícím subjektem pro všechny členské státy.

Miloslava VOSTRÁ, poslankyně (KSČM) a předsedkyně rozpočtového výboru PS

Výzva národu, aby šel do ulic?

„Ať pan Hřebejk vyleze z pražského skleníku a jde se podívat do fabriky mezi lidi práce, nebo do domovů důchodců, do nemocnic. Tam by viděl, z čeho mají lidé skutečný strach,“ říká na adresu známého režiséra europoslankyně Kateřina Konečná.

Za pár měsíců máme volby do Evropského parlamentu. Jak moc a jakým způsobem se na nich podle Vašeho názoru projeví migrantská krize, nepokoje ve Francii a v menší míře i demonstrace v některých částech Německa?

Já doufám, že k nim čeští občané přijdou a budou se rozhodovat na základě komplexního programu, a nikoliv jenom na základě jednoho tématu a pár výřků. Ano, je zcela samozřejmé, že téma migrace bude rezonovat, ale byla bych velmi nerada, abychom zapomněli na další problémy. Mně na EU vadí, že se v honbě za co největším obchodem zapomíná na své občany, že se neustále mluví o jednotném trhu, ale že se do ČR dostávají jenom potraviny druhé kategorie (často ještě za vyšší ceny). Donedávna nikoho nezajímalo, že se zraky EU až příliš často napínají na události na Ukrajině, Sýrii apod. a občané pak získávají oprávněný dojem, že na ně se zapomíná. Vadí mi, že EK je pod značným vlivem lobbistů, nedostatečný boj proti daňovým únikům, pozdní reakce na migrační krizi, idiotská debata o kvótách a že občané nemají efektivní nástroj k tomu, aby mohli dění v EU ovlivňovat. EU není jenom o migraci a o ve Francii, ale já věřím, že na to bude volič pamatovat.

Před pár dny byl v Německu surově napaden poslanec Alternativy pro Německo. Co na to říkáte? Kam toto může dojít? Jaká je podle Vašich informací „nálada“ v SRN? Připomeňme, že další člen AfD byl i s manželkou o Vánocích vykázán z kina, před kanceláří AfD vybuchla bomba....

Zde musím zcela jasně říci, že odsuzuji jakékoliv násilí. S lidmi z AfD se neshodnu, ale odmítám, že by měli být mláceni či jinak ohrožováni na základě svého politického přesvědčení. Pravice, a to i krajní pravice, musí být poražena v diskuzi a následně ve volbách a nikoliv pomocí osob, které se domnívají, že stojí nad zákony. Až příliš živě si pamatuji, jak hrozný pocit to byl, když byl za své přesvědčení zbit náš poslanec Jiří Dolejš. Že byl člen AfD vykázán z kina, považuji za stejné ubohé jako to, že Marian Kotleba nechal ukončit představení jedné hry, protože se mu politicky nelíbila. Věřím, že platí, že kdo seje vítr, sklídí bouři, ale to nesmí sloužit k tomu, že se násilí bude relativizovat či dokonce omlouvat. Pokud mi však paměť slouží, tak ten první, kdo v Evropě ve 21. století mluvil o nutnosti občanské války a vyzýval k (a zároveň aplikoval) násilí, byl norský pravicový extremističtější Anders Behring Breivik.

I u nás se mluví o rozdělené společnosti. I v ČR může napětí gradovat? Zatím se lidé spíše hádají, osočují a „napadají“ slovně přes sociální síte....

Já si už snad ani nepamatuji, kdy se u nás o rozdělené společnosti nemluvalo. Snad vždycky, když se někdo podívá na volební výsledky, tak hned prohlásí, že naše společnost je rozdělená. Co tito lidé chtějí? Chce pražská kavárna a vybraní umělci, aby zde existoval jeden myšlenkový proud s monopolem na pravdu a životní postoje (samozřejmě ty podle jejich představ)?... Je přece naprosto normální, že ve společnosti existují různé názorové proudy, a že dochází k přelévání voličstva. Ale právě tady tito lidé, kteří nejčastěji kážou o čistotě demokracie (proti níž pak ovšem de facto protestují na náměstích), jsou podle mě nejméně ochotni diskutovat. V rámci demokratické čistoty si představují diskuzi tak, že mi na základě mého vánočního přání na facebooku pošlou obrázek šibenice, na které mám viset.

S tím souvisí i další otázka. Režisér Jan Hřebejk vyzývá, abychom šli do ulic. Další umělci upozorňují na údajný strach ve společnosti. Jak se díváte na tuto a podobné výzvy? A je ve společnosti podle vás skutečně strach?

Pokud chce někdo prezentovat národu nějaké výzvy, ať tak učiní. Pokud chce Jan Hřebejk vyzvat do ulic, ať tak učiní. Pokud ho budou chtít další následovat, ať tak učiní. Pokud se někdo domnívá, že je ve společnosti strach a chce s tím něco dělat, ať tak učiní. Jinak mě výzvy těchto většinou dobře zabezpečených lidí nechávají klidnou. Ať pan Hřebejk vyleze z pražského skleníku a jde se podívat do fabriky mezi lidi práce, nebo do domovů důchodců, do nemocnic. Tam by viděl, z čeho mají lidé skutečný strach. Strach z toho, že se lidé kvůli nízkým platům a zvyšujícím se nákladům na život dostanou do dluhové pastí. Strach z příliš mocných exekutorů. Strach z klesající životní úrovně. Strach z toho, jestli si senior bude moci zaplatit léky nebo nájem atd.

Filozof a signatář Charty 77 Daniel Kroupa se domnívá, že protestní energie už je ve společnosti dost, a proto je správná doba na nové Občanské fórum. Je potřeba taková politická síla? Máme mít obdobnou platformu, jako bylo OF?

Mně přijde, že Danielovi Kroupovi se stýská po časech, kdy on a jeho kamarádi byli středem pozornosti a opájeli se mocí v Občanském fóru, ale ta doba se fakt nevrátí. A když jsme u té Charty 77, bylo by dobré, aby si tito lidé uvědomili, proč vlastně Charta 77 vznikla, protože se mi zdá, že na to již zapomněli. Ta vznikla z přesvědčení, že se v zemi nedodrží Závěrečný akt Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Možná to bude překvapivé, ale já bych byla vděčna za to, že kdyby vznikla nová charta, protože země OSN (tedy i ČR) se v roce 2015 zavázaly, že budou naplňovat cíle udržitelného rozvoje.

Dokončení na s.2

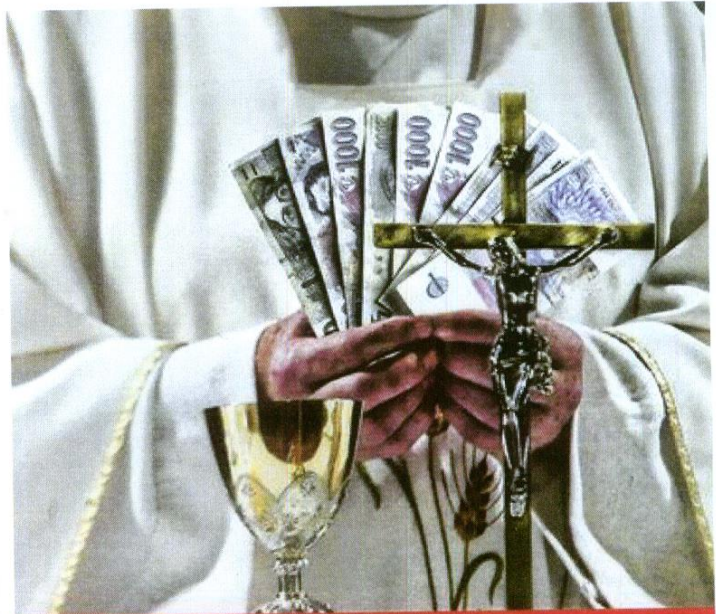
Je léčebné konopí těžce nemocným pacientům skutečně dostupné?

V souvislosti s předložením změny zákona o návykových látkách do poslanecké sněmovny, kde je požadována legalizace pěstování, zpracovávání a přechovávání konopí a produktů z konopí v „malém množství“ pro vlastní potřebu a jejich bezúplatné předání, bychom se mnohem důrazněji měli věnovat otázce skutečné dostupnosti léčebného konopí pro pacienty.

KSČM většinou nepodporuje jakékoliv zvyšování dostupnosti omamných látek a legalizaci marihuany. Užívání návykových látek má prokazatelně svá rizika a negativní dopady. Poslanecký návrh se sice opírá o praxi v devíti státech USA, v Kanadě a Uruguay, ale bez předložení detailní analýzy dopadů. Argument, že se ušetří za náklady z přestupkového a trestního řízení nebo že zmizí fenomén "zakázaného ovoce" je ale poněkud úsměvný. Tvrzení, že nenaroste počet uživatelů konopí a nebude tzv. vstupní drogou pro děti a mládež též není podloženo žádnými argumenty. KSČM prosazuje širší zpřístupnění léčebného konopí pro pacienty, kterým recept předepíše příslušný odborný lékař, tedy onkolog, revmatolog, ortoped či specialista na léčbu bolesti, na základě stanovené diagnózy podle stávajícího platného zákona z roku 2013. Počet lékařů, kteří dnes mohou léčebné konopí předepisovat, se od doby přijetí zákona zdvojnásobil a s povinným elektronickým receptem se podle vyjádření distributora zlepšila i dostupnost v lékárnách.

Největším problémem se nyní jeví finanční nedostupnost. Ministerstvo zdravotnictví se proto musí s VZP co nejdříve dohodnout na hrazení z veřejného zdravotního pojištění. Jak ukazuje nedávno medializovaný případ pacientky s roztroušenou sklerózou, která si musí měsíčně doplácet za předepsané léčebné konopí 36 tisíc korun, jedná se o skutečně naléhavý problém. Nyní navrhované hrazení pojistovnou ze 75 % by ale pro ni a mnohé další pacienty, kteří pobírají invalidní důchod, však bylo také likvidační. V těchto případech je nezbytné trvat na úplném hrazení lékařem předepsaného konopí tak, jako je tomu v Německu nebo s minimálním doplatkem do 800 Kč, jak je známe z Izraele nebo z Kanady. Pro pacienty s chronicky neutišitelnými bolestmi to je životně důležité.

Soňa Marková, stínová ministryně zdravotnictví za KSČM

KSČM trvá na zdanění církevních restitucí na základě vlastního poslaneckého návrhu zákona.

Církevní restituce jsou neopodstatněným darem, který by měl být zdaněn.

